

# Utdrag ur äldste Jeffrey R. Holland, "Gör detta till minne av mig"



"Om det viktigaste vi kan göra är att minnas, vad borde då komma till vårt sinne när dessa enkla och värdefulla symboler bjuds oss?"

Vi skulle kunna minnas Frälsarens förutttillvaro och allt vi vet att han gjort som den store Jehova, skapare av himmel och jord och allt som finns i dem. Vi kunde minnas att han redan i det stora rådet i himlen älskade oss och var underbart stark, att vi vann seger redan där genom Kristi kraft och vår tro på Lammets blod (se Upp. 12:10–11).

Vi kunde minnas den enkla storheten i hans jordiska födelse. ...

Vi kunde minnas Kristi underverk och hans lärdomar, hur han botade och hjälpte. Vi kunde minnas att han gav blinda syn och döva hörsel och rörelseförmåga åt lama och krymplingar. Då kan vi, de dagar när vi känner att vår utveckling avstannat eller vår glädje och vision mattats, sträva framåt med ståndaktighet i Kristus. ...

Vi skulle kunna minnas att trots den allvarliga mission Frälsaren givits fann han glädje i att leva, han trivdes bland människor och bad sina lärjungar att vara vid gott mod. Han sa att vi borde vara lika hänfödda över evangeliet som en som funnit en stor skatt, en verkligt dyrbar pärla, precis på sin egen tröskel. ...

Vi kunde minnas att Kristus kallade sina lärjungar vänner. ...

Vi kunde – och borde – minnas de underbara ting som kommit till oss i våra liv och att 'allt som är gott kommer från Kristus' (Moro. 7:24). ...

Vissa dagar har vi orsak att minnas den ovänliga behandling han utstod, den förkastelse han upplevde och den orättvisa – vilken orättvisa! – han uthärdade. När också vi ställs inför något av detta i livet, kan vi minnas att Kristus också var ansatt från alla håll men inte utan utväg, rådvill men inte rådlös, förföljd men inte övergiven, nedslagen men inte utslagen (se 2 Kor. 4:8–9).

När sådana svåra tider drabbar oss, kan vi minnas att Jesus behövde stiga ned under allt innan han kunde resa sig över allt, och att han led smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag för att han skulle bli fylld av barmhärtighet och veta hur han skulle bistå sitt folk i deras skröpligheter (se L&F 88:6; Alma 7:11–12).

För dem som vacklar eller snubblar är han där för att ge stöd och styrka. Slutligen är han där för att frälsa oss, och för allt detta gav han sitt liv. ...

Allt detta kan vi minnas när vi inbjuds av en knäböjande ung präst att alltid minnas Kristus" (*Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 68–69).

